

en saa god Stilling som mulig. Jeg tror derfor, at hvad der gøres og gøres med Grund for disse, vil i det hele taget ikke alene gavne Forpagterne, men ogsaa Staten og de dermed beskæftigede Fiskere. Nu er det jo en Kendsgerning, at der for Tiden findes en betydelig Masse af Østers i Limfjorden, og da enhver saar Betaling pr. Stykke, skulde man dog synes, at det maatte være i alles Interesse, at saa saa mange op som mulig. Staten saar Betaling pr. Styk, Fiskerne saar Betaling pr. Styk og Forpagterne saar deres Betaling pr. Styk, og man skulde altsaa synes, at alle maatte være interesserede i, at man fik alle de Østers op, som det vilde være rigtigt at saa op, men det gør man ikke, og det skal jeg nu tillade mig at udvikle videre. Dersom de Forholdsregler, som jeg vil anbefale, bleve tagttagne, er det min Overbevisning, at man vilde i Stedet for nu at nøjes med $\frac{1}{4}$ Million kunne bringe det op til de ca. 2 Millioner, som man i Begyndelsen havde tænkt sig fra Forpagternes Side. I Kontrakten med Forpagterne indskræpes det dem, at ikke en Østers maa føres til Markedet, uden at den er gaaet gennem Kontrollen, som har sit Sæde i Nykøbing. Kontrollen her har en Ring til at maale Østers med, som i Diameter er 3 Tommer, og enhver Østers, som kan gaa gennem denne Ring, kaldes en Undermaalsøsters og skal paa ny udlægges; den derimod, som ikke kan gaa igennem, er en Maalsøsters og maa bringes paa Markedet. Nu er altsaa Spørgsmaalet det, hvor mange der herved kasseres. Den højtærede Minister vil straks sige, at det er kun nogle faa Procent, og det er rigtigt, naar vi spørge Kontrollen i Nykøbing; thi der er ogsaa den Bestemmelse, at man ikke maa indkomme med Undermaalsøsters fra Forpagternes Side, og Sædvanen er, at det i alt Fald ikke maa overstige $1\frac{1}{2}$ %. Dette fører imidlertid til, at Forpagterne tagttage alle Forholdsregler for ikke at komme ind med Undermaalsøsters. Det er disse $1\frac{1}{2}$ %, som den højtærede Minister vil fremkomme med Oplysning om og mene, at det er de eneste, men det er saa langt fra. Da Dykkeren kun saar Betaling for hver Styk, der godkendes, optager han ikke Østers, om hvilke han paa Forhaand kan se, at de ere Undermaalsøsters; han optager kun dem, han er sikker paa ere Maalsøsters, og for Forsigtigheds Skyld have Forpagterne paalagt deres Forkarl, at han skal maale med en Ring, som de have paa ethvert Dykkerstik, og som mangler en Linje i 3 Tommer; han maa passe paa, og ikke lade nogen komme ind, som kan gaa gennem denne Ring. Her viser det sig dog, at der er enkelte Procent, der

senere kunne gaa gennem Kontrollens Ring; det er begrundet i, at Østeren, este rat være bleven fisket op, ligger og stulper i en Klasse eller Dam eller lignende, hvorved nogle af de yderste Kanter slaas af, og det gør, at den Østers, der, da den blev optagen, var en Maalsøsters, viser sig ved Kontrollen at være en Undermaalsøsters. De Undermaalsøsters, som fremkomme ved Kontrollen, skulle udlægges paa ny, ikke af Forpagterne, men af Kontrollen. Om denne nu forstaar dette, betvivler jeg i det mindste. Efter hvad jeg har hørt, bleve disse Østers vel udlagte eller skulle udlægges paa et bestemt Sted, nemlig paa Bakkerne i Gylngøre-Bugten. Her har man fra Kontrollens Side udlagt i lang Tid de indtil $1\frac{1}{2}$ % Undermaalsøsters, som ere fremkomne i disse Aar; men om det nu er Maaden at udlægge dem paa, der er Skyld i, at Resultatet af en Underføgelse, som fandt Sted sidste Sommer paa Foranledning af Ministeriet og udført af Forpagterne med for Resten temmelig stor Bekostning for disse, var saa daarligt, skal jeg ikke udtale mig om. Man benyttede den allerbedste Dykker, man havde, og det viste sig, at man i Gylngørebugten ikke havde mere end en eneste levende Østers. Alle de, der vare udlagte i den Tid, fremstillede sig som tomme sammenhængende Staller, og Guderne maa vide, hvad det har været for Rovfisk, der have ædt disse Østers. Resultatet var som sagt, at der var ingen, og den Del Østers, der var udlagt, var altsaa gaaet tabt for Staten, for Fiskerne og Forpagterne. Hvad det angaar, om Maalet hos os er rigtigt, skal jeg ophøre, at netop i denne Tid har Østersforpagternes Forhandler her paa Stedet af Frygt for, at han ikke kan saa Østers nok fra Selskabet, ladet indforskrive fra Holland en lille Provetasse Østers, og det viste sig, at af denne Klasse, som indeholdt 250 Østers, var ved Maaling med Regeringens Maalering de 98 % Undermaalsøsters, men alligevel en rigtig god Handelsvare. Jeg fremfører dette, for at vise, at det Maal, man bruger, ikke er rigtigt; men jeg skal senere komme til at vise, hvor galt det benyttes. Dersom Østeren var cirkelrund, vilde Maalet nogenslunde kunne gaa; men jeg skal bemærke, at paa de Bakker, som nu for Tiden kunne besikkes med de Redskaber, som staa til Forpagternes Raadighed, er der ikke 1 af hvert 1,000, som er cirkelrund. De andre henhøre under Benævnelser „fløve Østers“, og det ligger i Forholdens Natur. En Østers klamrer sig netop til en fast Genstand, om det er muligt, og da det særligt er paa Grus og Sand og paa Stenban-